

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/235/WPZiB

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada ponownie wyraziła głębokie zaniepokojenie pogarszaniem się sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie.
- (2) Rada w szczególności podkreśliła gwałtowny wzrost liczby egzekucji w ostatnich miesiącach oraz ciągłe represje wobec obywateli irańskich, którzy narażeni są na prześladowanie i aresztowania za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi i prawa do pokojowych zgromadzeń. Unia ponownie stanowczo potępiła także stosowanie tortur i innych form okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania.
- (3) W związku z tym Rada ponownie zapewniła o swojej determinacji w dalszym zajmowaniu się kwestią łamania praw człowieka w Iranie i oświadczyła o swojej gotowości do wprowadzenia środków ograniczających wobec osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie.
- (4) Środki ograniczające powinny być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem praw człowieka – lub w popełnianie takich czynów – polegającym na stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, studentów lub innych osób, które otwarcie domagają się respektowania swoich praw, w tym wolności wypowiedzi, lub w osoby odpowiedzialne za takie postępowanie; środki takie powinny również być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem prawa do rzetelnego procesu sądowego, stosowaniem tortur, okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, lub masowym, nadmiernym i coraz szerszym stosowaniem kary śmierci, w tym publicznymi egzekucjami, kamienowaniem, wieszaniem lub egzekucjami młodocianych przestępców wbrew międzynarodowym zobowiązaniom Iranu w zakresie praw człowieka – lub w osoby zamieszane w popełnianie takich czynów lub odpowiedzialne za takie postępowanie.
- (5) Wdrożenie niektórych środków wymaga dalszych działań Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie i osobom z nimi powiązanym, wymienionym w załączniku.
2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium swoim własnym obywatelom.
3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane następującymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego:
 - a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;
 - c) zastosowanie ma wielostronna umowa przyznająca przywileje i immunitety; lub
 - d) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Uznaje się, że ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, włącznie z posiedzeniami promowanymi przez Unię lub posiedzeniami, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE i na których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w Iranie.

7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że jeden lub więcej członków Rady wnieśnie sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może jednak postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.

8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku, zezwolenie to ograniczone jest do celów, do których zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą oraz wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób i podmiotów powiązanych z tymi osobami, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.

2. Żadne środki finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, osobom i podmiotom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;
- c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na rzecz osoby lub podmiotu wymienionego w załączniku; oraz
- d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ustęp 1 nie uniemożliwia osobie lub podmiotowi umieszczonym w wykazie dokonania płatności należnej na mocy umowy zawartej przed datą umieszczenia w załączniku takiej osoby lub podmiotu, o ile dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie jest przeznaczona pośrednio ani bezpośrednio dla osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.

6. Ustęp 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą, z którą rachunki te zaczęły podlegać środkom przewidzianym w ust. 1 i 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę lub podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub podmiotowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub podmiot.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób i podmiotów.

2. W załączniku podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz

funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania podobnych środków ograniczających.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2012 r. Jest ona przedmiotem stałej weryfikacji. Jest odnawiana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 kwietnia 2011 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 i 2

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) - Ur. 1961	Dowódca irańskiej policji narodowej. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Ansar-e Hezbollah – dowódca i pułkownik IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponośi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyeda al-Shohady odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu represji wobec demonstrantów w 2009 r.	
5.	HAMEDANI Hossein		Dowódca oddziałów IRGC Rassoulollaha odpowiedzialny za okręg Teheranu od listopada 2009 r. Oddziały Rassoulollaha odpowiadają za bezpieczeństwo w okręgu Teheranu, i odegrały kluczową rolę w gwałtownym tłumieniu protestów w 2009 r. Odpowiedzialny za tłumienie protestów podczas wydarzeń w czasie święta Aszura (grudzień 2009 r.) i później.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako "Aziz Jafari")	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, dowódca jednostki medycznej w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Dowódca oddziałów IRGC Seyyeda al-Shohady, prowincja Teheran. Oddziały Seyyeda al-Shohady odegrały kluczową rolę w organizacji tłumienia protestów.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak) – Data urodzenia: ok. 1952	Dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) - Data urodzenia: 1963	Zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej. Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za pobicia, zabójstwo oraz uznaniowe aresztowania i zatrzymania protestujących, które były dokonywane przez siły policyjne.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.). Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku detencyjnym w Kahrizak.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Teheran – Data urodzenia: 1963	Były dowódca sił Basij (do października 2009 r.). Obecnie zastępca dowódcy IRGC ds. wywiadu. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Szef sądu w Maszhadzie. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych, oraz w oparciu o zeznania zdobyte pod naciskiem i w wyniku tortur. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran) – Data urodzenia: 1945	Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r. (były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Khatamiego). Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw, adwokata. Ponosi również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (także jako Hassan ZAREH DEHNAVI)		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy zatrzymanych w związku z kryzysem po wyborach i regularnie zastraszał rodziny zatrzymanych, aby ich uciszyć. Uczestniczył w wydawaniu nakazów zatrzymania i skierowania do ośrodka detencyjnego w Kahrizak.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na sesjach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany przez sędziów na temat wymuszeń w Kahrizak. Walnie przyczynił się do wydawania nakazów zatrzymania i skierowania zatrzymanych do ośrodka Kahrizak.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Urząd Dolatabadi'ego skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Karroubi'ego we wrześniu 2009 r. oraz aresztowanie kilku polityków – zwolenników reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch politycznych partii reformatorskich. Jego urząd stawiał demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiał należytego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Jego urząd również namierzał i aresztował reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (również jako NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych i dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci dla demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	
21.	MOHSENI-EJEL Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejyeh – Data urodzenia: ok. 1956	Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości (były minister ds. wywiadu w trakcie wyborów w 2009 r.). W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1967	Szef irańskich sił ds. walki z przemytem, były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz wykorzystywany do zatrzymywania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie jego udziału w śmierci trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26 i 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci dla demonstrantów.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca prokuratora w Maszhadzie. Procesy z jego oskarżenia były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 15. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym” latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Szef sądownictwa wschodniego Azerbejdżanu. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadi’ego-Ashtiani’ego.	
27.	ZARGAR Ahmad		Sędzia, Sąd Apelacyjny w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
29.	BOZORGIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie – były naczelnik więzienia Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to czasie odbywały się tortury. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Jako zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa odpowiadał za nadużycia i pozbawianie praw w ośrodku detencyjnym. Nakazał przeniesienie wielu więźniów do izolatek.	